

Familie, Aanwezigen

Toch nog onverwacht is van jullie heen gegaan een lieve broer, zwager en oom

Geert Aalders

In leeftijd van 71 jaar

Toen ik donderdag bij zus Diny thuis kwam
En wij samen, Diny, Rieno, Jacob, Gea en broer Ep, spraken over het leven en de
dood van Geert, vertelde zijn broer Ep mij,
HET IS EEN RIJK DOM OM GEERT GEKEND TE HEBBEN.

Vandaag bij het allerlaatste afscheid willen wij terug zien op het leven van Geert en
wat hij voor jullie heeft betekend.

Geert werd geboren op 29 oktober 1935 in Eext, zoon van Geert Aalders en Geesje
Dolfing. Geert werd als zesde kind geboren in een gezin van zeven kinderen.
Samen met zijn broers Henk, Jan en Ep, zussen, Albertje, Riek, en Diny groeide Geert
op in een warm gezin.
Bij de geboorte, bleek dat Geert anders was als andere kinderen, hij had het syndroom
van Down.
In die jaren werd je als kind verstoep, Geert werd door zijn moeder erg beschermend
opgevoed.

Eeuwig
Vaak werd er een oordeel geveld
Verslagenheid, waarmee men hem ontving
Zwijgend werd het kindje weggehaald
Een nader onderzoek bepaald
De diagnose: Down Syndroom
En daar mee het einde van menig droom

Mensen die stiekem naar hem staren
Al die lange latere jaren

Mensen die geschrokken blijken
Als ze in de wagen kijken
Daarna dan snel weer verder lopen
Om nooit meer een gesprek aan te knopen

Vriendjes die niet mogen spelen
Ook bij zijn broers en zusjes een gemis
Omdat men nooit het verdriet zal kunnen delen
Dat hun broertje zo duidelijk anders is

Vijftig procent van deze kinderen, zoals Geert, hebben een hartafwijking, of andere
lichamelijke klachten.
Geert was lichamelijk hart stikke gezond.

Als Geert later was geboren, was er veel meer uit hem gehaald, had hij veel eerder begeleiding gekregen.

In het jaar 1938 verhuist het gezin naar de Zuidlaarderweg in Annen, dertig jaar later naar de Veldweg.

In het jaar 1945 kwam zijn vader op zes en vijftig jarige leeftijd te overlijden, moeder moest alleen met haar kinderen verder.

Het waren zware moeilijke jaren.

Geert een vrolijke, gezellige jongen.

Hij met een ander uiterlijk.

Zijn lieve uitdrukking.

Zijn mooie ogen zijn warme lach.

Geluk in het leven van een mens

Is niet gestaafd op uiterlijk

Maar op een hartelijk innerlijk

1 januari 1976 ging Geert voor het eerst naar de Valkenhof, een dag verblijf voor mensen met beperkingen.

Het was voor zijn moeder erg moeilijk om Geert los te laten, er gingen heel wat gesprekken aan voor af, voor dat moeder toestemming gaf
41 jaar had zij Geert volledig verzorgd, altijd bemoederd.

Geert begon met één dag in de week, bij Vakenhof, na de eerste dag werd er aan hem gevraagd, hoe heb je het gehad, waarop hij antwoordde.

Het bent er allemaal net zulkn als ik,

Geert vond het daar geweldig, wou de volgende dag direct weer heen.

Handwerken vond hij leuk, maakte mooie smyrna kleden

Daar in Valkenhof begon Geert te leven

Gymnastiek vond hij niet leuk, een bal spel zag hij helemaal niet zitten, angstig was hij als de bal tegen hem werd aangegooid.

Voordat de Gymnastiek begon, ging hij vaak steeds maar weer naar het toilet en waste zijn handen.

Als de juf dan zei, Geert je hoeft je niet meer om te kleden, de tijd is om, voelde hij zich oplucht.

Zijn gymkleding werd vaak door hem in de prullebak gegooid.

Een dagje met de bus op reis, moeder en zijn broer brachten hem weg, voor het vertrek, stapte Geert in de bus, keek niet meer achterom.

Vele kinderen zwaaiden, Geert niet, waarop zijn moeder zei, Hij is mij al vergeten.

Voor moeder was het heel proces om Geert los te laten.

Dan breekt de dag aan dat zijn moeder naar het bejaarden te huis moet, zij wou Geert graag mee hebben, maar dat kon natuurlijk niet.

Geert ging voorgoed bij zijn zus Diny, Zwager Rieno en de kinderen, Jacob, Rik en Gea wonen.

Als je aan hem vroeg mis je, je moeder ook, zei Geert, ik heb Diny toch.
Voor Jacob, Rik en Gea, was het vanzelfsprekend dat Oom Geert bij hun in huis kwam wonen, hij was een deel van hun leven.

Buurt kinderen vonden Geert eerst wel eng, later waren ze stapel gek met hem en Geert met zijn buurt kinderen.
Geert had het naar zijn zin bij zijn zus, alleen vond hij het niet leuk als hij spijkers uit moest zoeken, want daar kreeg hij vieze handen van.
Vieze handen, daar kon hij niet tegen, vele malen op een dag werden zijn handen gewassen.

Vloer vegen in de schuur vond hi ook niets, het hielp niets zoals hij dan zei, het werd steeds weer vies.

Uren kon hij op zijn kamer zitten, in kleermaker zit, met de rug naar de kachel toe, plaatjes knippen uit de Libelle en Magriet.
Alles werd zorgvuldig bewaart.

Uren bezig zijn met zijn knopen, zijn knopen werden mensen, met zijn knopen leefde hij in een fantasie wereld.
O wee als je de knopen verschoof, alles moest precies zo liggen en niet anders.

Zo was Geert met alle dingen, als er iets door hem werd neer gezet, moest het zo blijven.

Jaarlijkse een weekje naar de Veluwe vond hij geweldig, een dagje Amsterdam vond hij niets, veel te druk,
Drukte daar hield hij niet van.

En een schoenen doos werden veel kaartjes bewaart, Geert kon niet lezen, als hij het kaartje er uit pakte, keek naar het plaatje, dan wist hij vaak van wie hij die gekregen.

Zo ook met De Vara gids, deze werd door hem altijd op de goede dag gelegd, wist precies wat er op de televisie was.
Alleen met de feestdagen, raakte hij in de war, of als een programma werd uitgesteld was hij helemaal van de wijs.
Het nieuws moest worden bekeken op Nederland 1, werd er op een ander zender gekeken, draaide hij zich om en keek dan niet.

Geert eerlijk en oprecht, cadeautjes op zijn verjaardag, als hij het niet leuk vond, zei hij eerlijk, hier kank niks met, of kank best gebruiken.
Soms was het papier belangrijker dan wat er in zat.
Uren kon hij daar mee zitten vouwen, het werd mooi glad gestreken en in een doosje bewaard.

December de kerstboom in huis, geweldig al die glitters, al die lampjes, wat was hij teleurgesteld als de boom de lampjes en glitters weer moesten worden verwijderd.

Muziek luisteren, plaatjes draaien, kleuren, tekenen, rondjes of poppetjes waren zijn favorieten. Er werd het liefst getekend en gekleurd met stiften, een potlood brak af,

van verf kreeg hij vieze handen.

's Morgens na een was beurt, een lekker geurtje, altijd het zelfde geurtje, Frech up.

Aaltje werd in de Valkenhof zijn vriendin, als je dan aan Geert vroeg heb je een beetje verkering, zegt ze dat ze van jou houd. dan lachte Geert en zei, ze wold wel zeggen. Geertje en Aaltje waren graag samen.

14 maart 2003, kreeg Geert zijn Oorkonde, van 1 januari 1976 tot 1 januari 2001 was hij 25 jaar in Dienstverband van de Valkenhof, wat sinds enkele jaren de naam De Leite Dagcentrum Noord word genoemd.

Onder het genot van een hapje een drankje en een lekkere maaltijd, werd deze dag met familie gevierd.

Geert kon zichzelf altijd goed bezig houden, de laatste jaren moest hij bezig gehouden worden.

Geestelijk en Lichamelijk moest hij steeds meer inleveren.

Hij als trouwe bezoeker van de Valkenhof Geert was in zijn goede dagen een persoonlijkheid.

De laatste tijd ging het moeizamer, maar wat kon hij nog genieten van de activiteiten om hem heen.

Voorjaar werd Thuiszorg ingeschakeld, met hulp van hen in de goede zorgen van zijn zus, was het mogelijk dat Geert thuis bleef wonen.

Vorige week dinsdag ging Geert nog naar Valkenhof, s'middags werd hij wat eerder thuis gebracht. hij voelde zich niet fit.

Dinsdag op woensdag nacht 6 juni, rond drie nachts, ging hij onverwachts in zijn slaap voorgoed van jullie allen heen. Geert is rustig ingeslapen.

Geert Aalders

Jij met je aparte uiterlijk

Je lieve uitdrukking

Je mooie ogen

Je warme lach

Het is een rijkdom om jou gekend te hebben

Jouw leven moeten wij loslaten, maar in
ons leven houden wij je vast

Lieve broer, zwager en oom

RUSTZACHT

Lieve familie van Geert

Het zal stil zijn, nu Geert er niet meer is, het huis is stil, zijn stoel is leeg.

Voor zijn zus Diny, zal het extra stil zijn, vele jaren nam zij met haar gezin de zorg van Geert op zich.

Zijn uiterlijk, zijn lach, zijn warm innerlijk zullen jullie niet vergeten.
Blijf samen over Geert praten, noem zijn naam, haal samen leuke herinneringen op,
zo blijft hij in jullie hart, daar waar hij nu hoort.

T.a.v. Mevr Poutsma.

Geert.

Geert ging de laatste jaren steeds met kleine beetjes achteruit.
Het laatste kleine beetje was dinsdag j.l.

We kennen hem als een trouwe bezoeker van De Valkenhof.
De eerste jaren bezocht Geert de hele week het dagcentrum, later was dat drie dagen in de week.
Dertig jaar dat is een lange tijd, waarin veel is gebeurd.
De vele oude foto's herinneren ons aan Geert.
Veel mensen kenden hem, mensen die allang weer ergens anders zijn gaan werken of wonen.

In zijn goede dagen was hij een gedreven persoonlijkheid.
Hij kon heel enthousiast zijn en fanatiek als hij gemotiveerd voor iets was.
Hij hield van spelletjes in de gymzaal, hij was daar goed en slim in.
Hij kon ontzettend lachen als hij van iemand gewonnen had.

Geert hield van de kleine dingen, hij was tevreden met potloden en papier en hield van de gezelligheid.
Hij kuierde graag door De Valkenhof.
Hij hield van een vast patroon, dat was voor hem duidelijk, veranderingen waren moeilijk voor hem.

Indien hij iets niet wilde kon hij heel hardnekkig weigeren.
Het liefst verstopte hij zich dan ergens in een hoekje.
Daarna de grootste lol als je hem ging zoeken.

Een mooi leven heeft Geert gehad, die graag op de boerderij woonde en met plezier naar de dagbesteding kwam.
Geert dank je wel voor zoals je was.

De Valkenhof 11-6-2007.

Dag Oma, Dag Tante Dinie Dag Oom Geert,

Zo zal ik vast wel bij jullie binnen gekomen zijn, vanaf dat ik voor op de fiets mee kon.

Eerst met Oom Jan en later met Ep.

Er ging haast geen weekend voorbij of ik was bij jullie

Toen het bericht van je overlijden binnen kwam,

Wat flitsende er toen een beelden door mij heen,

Mijn jeugd vloog aan mij voorbij.

Ik zie je zitten op de grond, in de hoek van de kamer.

Je puudelig voor je op de grond

De auto, die mijn vader voor je meegenomen had

En al die mensen, PAS OP, ZEI GEEN KNOPEN,

Want dan werd je boos en reed de auto met een vaart tegen de plint .

Bij heel veel mensen houden ouderen rekening met kleine kinderen, er wordt dan gezegd,

Och laat ze maar ze is nog klein, ze begrijpt het nog niet,

Bij Oom Geert was dat anders, Hoe klein je ook was, je moest rekening houden met Oom Geert.

Niet op zijn kussen gaan zitten,

Niet aan de knopen (o sorry mensen) komen.

Niet aan zijn auto zitten,

En zijn puudelig verschuif dat niet.

En we deden het, allemaal, al de neefjes en nichtjes, niemand kwam er aan zelfs niet stiekem.

Soms mocht ik mee doen, dan vertelde je wie ze waren,

Een chauffeur en vooral de conductrice bij elke rit ging daar één van mee,

Ik geloof dat het een grijze knoop was , maar pin mij daar niet op vast.

In het weekend werd het tuinpad rond om het huis geharkt.

Ik was klein rond de tien jaar, en huppelde rond het huis,

En natuurlijk over het net geharkte pad van Oom Geert,

Nou dat kwam niet goed.

Toen kwam ook de tv bij jullie,

Maar wat voor kinder programma er ook op kwam

Foppie Brouwer ging voor of Paulus de Bos kabouter daar ging je voor zitten.

Je wist alles, we hadden ingelijk geen tv en radio gids nodig, je wist precies wat er kwam.

Je las zelfs voor uit de de gids en nooit was je mis. Kon je dan toch lezen en hield je ons voor de gek.

En dan de logeerpartijen dat Margien er ook was, Slapen bij Oma en Oom Geert op de kamer , weet je het nog

s,Nachts Oma,s spreij van haar bed aftrekken, en s,morgens als een ballerina balanceren over de rand van Oom Geerts bed,

Hij had een houten bed, waarvan de knoppen van het voeten einde misten,
Daar stonden we op en dan zo lopen langs de rand naar de muur.
Het mislukte ook wel eens, waarbij we met een plof boven op Oom Geert vielen.

Hij lachte wel , maar of hij het echt wel zo leuk vond.
Oma boos naar boven roepend, Nee we deden niets.
Waarna we weer van voren af aan begonnen.

Oom Geert als je hem iets gaf , hij blij in zijn handen wreef de tong al kauwend naar
buiten , en een zeurend tevreden geluid.

Maar als je denkt , dat hij alles leuk vond heb je het mis .
Voor zijn verjaardag zochten wij Aljo en ik iets, Aljo vond een clown ,s gezicht van
spekkies , en ik een zwarte kraai met vel gele poten een leuke olijke kop met vel gele
snavel,
Een handpop.
Die neem ik mee , vindt hij vast leuk. Ja dat dacht je , hij wilde er niet eens naar
kijken , nee das niks zei hij en dat was het, wat ik ook probeerde, hoe gek ik met die
pop ook deed, het was niks over en uit.
En de clown,s kop van spekkies , dat was het helemaal .

Oom Geert, weetje nog dat wij Johan en ik je mee wilden nemen, gewoon een eindje
rijden ? Oma vond het maar niets , nee dat was niets voor Geert,
Maar jij stond op, liep naar Oma en zei, Ik wil wel mam, kan wel Geert wil wel.
En Oma gaf toe, wat heb je genoten, een ijsje onderweg, nee niet zo,n lik ding das
niks, maar één in een potje en patat eten met een vorkje, dat met de vingers eten was
niets voorjou.

Toen Aljo geboren was , ben ik met haar naar je toe geweest op de Valkenhof , wat
was je trots iedereen moest haar zien en weten dat het jou nichtje was .

En dan die keer, dat we werk van je konden bezichtigen op zo,n familie dag.
Ik werd bij de hand gepakt door jou , en je zei, kom kijken ik heb wat gemaakt , ik
ben een kunstschilder. En samen liepen we door de gang, en ja daar hing een boom. Ik
zag alleen de stam de rest ontbrak, verder was er een mooie lucht , ik zei er staat
alleen een stam , ja zei hij het is een boom achter de wolken.
Ik herkende direct dat het van jou was, wat een werk, de stam bestaat uit allemaal
kleine rondjes .
Jij drong aan dat ik die mee moest nemen, ik heb het gedaan, het werden er twee.
Mannetjes met hoeden op en de boom.
De Valkenhof is allang de Valkenhof van toen niet meer, maar de schilderijen ik heb
ze nog

Je kon ook ondeugend zijn, dan zat je naast mij en prikte mij stiekem in de zij, keek
strak voor je uit en zei niets, maar uit je ooghoeken keek je mij aan , of ik ook
reageerde, deed ik dat niet , kreeg ik weer een por. Tot ikje begon te kietelen, waarop
mijn moeder zei, Geesje houd op met Geert te pesten .
Mam! Dat was ik niet, het was Oom Geert die begon, Nee zoiets deed Geert niet, zo is
Geert niet, Nou zo was Oom Geert wel.

Dan een leuke anekdote

Tante Dinie belde Aljo of Oma bij haar was, ze moesten op begrafenis en ze wilden Oom Geert naar Oma brengen, mocht hij dan bij Aljo komen. Dat was geen probleem. Paar uurtjes later komt er een autootje aan rijden, stopt voor Aljo,s huis.

Jacob springt uit de linkerkant uit de auto .

Aljo liep naar de rechter kant van de auto. de deur ging open en Jacob greep hem onder de arm, Aljo greep hem onder de arm , samen met Oom Geert tussen hun in in snel trein vaart naar de voor deur (ze vragen zich af , of hij ooit de grond wel heeft geraakt) daar stond Oma greep hem met beide armen tilde hem over de drempel. Jacob liet los sprinte weer naar de auto sprong er in en ze reden weg. Oma hielp Oom Geert ondertussen uit de jas, ze bracht hem naar de kamer Aljo hing zijn jas op en kwam de kamer in, Hij zat verwonderlijk op een stoel rond te kijken, en zei hee ik ken jou Toen pas drong het tot hem door waar hij was.

Aljo had een mooi huis , wat niet zo verwonderlijk . was , want alles was in kerstsfeer , .

Precies wat Oom Geert mooi vindt, want al sinds een jaar was zijn kamer ook in kerst sfeer. En kon je hem geen groter plezier doen, dan iets van kerst voor hem mee te nemen.

Onder het genot van 2 koppen thee met gebak en de voeten op een voetenbankje , zat hij er als een vorst bij , en zo vond de familie hem weer terug , zal er bij vertellen , hij is op een normale rustige manier weer mee terug naar huis gegaan . Maar Dit alles was zo komisch dit blijft je bij .

Oom Geert ik stop, want ik kan wel door blijven gaan

Al mijn herinneringen aan jou blijf ik bij mij dragen, zo lang ik leef ,

Ik hoop datje goed bent aangekomen

Je pap en mam, je broer en mijn vader hebben ie vast opgewacht

Wil je de groetjes van mij aan ze doen,

Wees daar heel gelukkig.

En dan Oom Rino, Tante Dinie , Jacob , Rik en Gea

Dank jullie wel dat jullie zo goed voor Oom Geert hebben gezorgd

Niemand had dat beter gekund dan jullie .